

IZPIRITU DONEAREN JECHIERIA.



Igo-eban Kristo goiko gañetara,
Barriz bere lengo etorlekura,
Guri emoteko asnasa dontsua
Aitaren emokai gozo-gozua.

Lurraren burpillak ekarren jiraka
Itzuli-inguru zazpi eginta,
Zorion denporak gogora dakarzan,
Zazpi toleseko egun aundia.

Argiaren ordu irugarrenean
Dun... bru...un dau turmoiak goietan iotzen,
Eskez egoazan Jainko-bialkinei
Jauna etorrela iakin eraiten.

Aitaren surtako sugarrez Kristoren
Gizonen bularrak dire betetzen,
Beroz iñotuta, indar-sendoturik,
Eztarri motelak berbetan iartzen.

Asnas-dontsuaren aiñse boladagaz
Beteta, poz-pozik dire iminten,
Jainko aundiaren egite aundiak,
Miñak askatuta, esaten asten.

Atenas, Erromak, erbestetakoak,
Surta lur eginda, deutse entzuten,
Norberak norberen izkuntza, berbetan;
Erriko bati-lez berba egiten.

Orduan Judea siñistebakoak
Biotz-illun eta amorratuak,
Ardoz beroturik, diño, dagozala,
Barurik egozan, Kriston-jarraillak.

Egite aundi ta mirarizkoakaz
 Deutse Pedrok isten aotzar baltzak;
 Joel igarleaz ikuseragiten,
 Guzurti direla, oker, geiztoak.

Jaungoiko Aitari onore, gorantzak,
 Eta illpiztu-zan Seme Jaunari,
 Eunki guztietan Atsegin-emole
 Pozgarritasunak dakargunari.

EUSTAKIO MADINA-KOAK.

A LA MEMORIA DE LOS NÁUFRAGOS.

SONETO.

Al rudo batallar, rendido el brazo,
 La fe perdida y la esperanza muerta,
 Mira á sus piés la eternidad abierta,
 Y de su lancha al postrimer pedazo
 Como la hiedra al viejo muro, en lazo
 Indisoluble unido, ve desierta
 La azulada extension, y en muda oferta
 La frágil tabla estrecha en su regazo.

.
 Héroe infeliz, de una vulgar historia,
 Mil veces olvidada y repetida;
 Tu gloria ¡pobre náufrago! es la gloria
 Del que lucha en la vida por la vida
 Y sella con la vida su memoria:
 ¡La vieja humanidad llora y olvida!

F. CRESPO DE ESTRADA.
